

registerets indretning og førelse, om registreringernes bekendtgørelse samt om afgifter for anmeldelser, ekspeditioner, udskrifter m. v.

§ 9. Bestemmelserne i denne lov træder i stedet for lov nr. 102 af 7. april 1936 om fællesmærker. De i henhold til nævnte lov af 1936 registrerede fællesmærker forbliver i registeret, uanset om de ikke opfylder betingelserne i nærværende lov for at kunne registreres som nye mærker.

På fællesmærker, der er registreret i medfør af ovennævnte lov nr. 102 af 7. april 1936, finder den i varemærkelovens § 16

omhandlede registrering i vareklasser først anvendelse ved registreringens fornyelse.

§ 10. Denne lov træder i kraft den 1. januar 1960.

De ved lovens ikrafttræden foreliggende uafgjorte anmeldelser behandles efter den hidtidige lovgivnings bestemmelser, medmindre anmelderen ønsker anmeldelsen overført til behandling efter nærværende lov.

For Grønlands vedkommende fastsættes tidspunktet for lovens ikrafttræden ved kgl. anordning, hvorved tillige kan fastsættes sådanne afvigelser fra lovens bestemmelser, som forholdene måtte tilsige.

Bemærkninger til lovforslaget.

I 1913 fik Danmark sin første lov om beskyttelse for fællesmærker, lov nr. 129 af 29. april 1913. Som det fremgår af bemærkningerne til det pågældende lovforslag, se Rigsdagstidende 1912-13, tillæg A, sp. 3985 ff., var begrundelsen for loven ønsket om at kunne tiltræde den ændring af artikel 7 i Pariserkonventionen af 1883 om beskyttelse af den industrielle ejendomsret, som var blevet vedtaget på en international konference i Washington i 1911. Gennem tilslutning til denne vedtagelse kunne der sikres international beskyttelse bl. a. for det danske lurmærke. Loven knyttede sig i øvrigt nært til den dagældende varemærkelov.

Loven af 1913 afløstes af lov nr. 102 af 7. april 1936 om fællesmærker, hvorved lovgivningen på dette område bragtes i overensstemmelse med den samtidigt vedtagne nye lov om varemærker, lov nr. 101 af 7. april 1936, se Rigsdagstidende 1935-36, tillæg A, sp. 3641 ff.

I henhold til den gældende lovgivning er der for tiden registreret 203 fællesmærker, heraf 82 for offentlige myndigheder.

Det hermed forelagte forslag til en ny fællesmærkelov er ligeledes nøje knyttet til det folketinget forelagte forslag til varemærkelov og hviler ligesom dette forslag på drøftelser inden for de nordiske varemærkekommissioner.

Lovforslaget har været forelagt for monopoltilsynet og følgende erhvervsorganisationer:

Grosserer-Societetets Komité,
 Provinshandelskammeret,
 Butikshandelens Fællesråd,
 Håndværksrådet,

Industrirådet,
 Landbrugsrådet,
 De samvirkende danske Husmandsforeninger,
 Arbejderbevægelsens Erhvervsråd,
 Dansk Forening for industriel Retsbeskyttelse,
 De danske Patentagenters Forening,
 Dansk Patent- og Varemærkekonulentforening af 1953 samt
 Dansk Salgs- og Reklameforbund.

De modtagne udtalelser er optrykt som bilag I—9 til lovforslaget.

Til lovforslagets enkelte bestemmelser skal følgende bemærkninger gøres:

Til § 1.

Berettigede til at få registreret fællesmærker er efter loven af 1936 dels her hjemmehørende foreninger, der har til formål at varetage erhvervsmæssige fællesinteresser for deres medlemmer, dels offentlige myndigheder, der varetager erhvervsmæssige fællesinteresser for grupper af statsborgere.

Efter forslaget skal adgang til registrering af fællesmærker tilkomme dels foreninger af erhvervsdrivende, dels offentlige myndigheder samt sådanne stiftelser og andre juridiske personer, organisationer eller sammenslutninger, som fører kontrol med eller fastsætter normer for varer eller arbejds- og tjenesteydelser.

Udtrykket „erhvervsdrivende“ dækker også de immaterielle erhverv, se herved forslaget til varemærkelov, § 1, og den til folketingets medlemmer omdelte betænkning vedrørende en ny dansk lov